

РЕШЕНИЕ

№ 1426

гр. Плевен, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Ралица Анг. Маринска

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от Ралица Анг. Маринска Гражданско дело №
20214430105267 по описа за 2021 година

**Искове с правно основание чл.344, ал.1 т.1, т.2 и т.3, вр. чл. 225, ал.1
от КТ и по чл. 86, ал.1 от ЗЗД.**

Депозирана е искова молба от ЮЛ. ПЛ. Ц., чрез адв. Т. К., против в ***,
гр. ***, с която се твърди, че между страните са съществували трудовоправни
отношения, въз основа на сключен трудов договор №***г, по силата на който,
ищцата е заемала длъжността „***“, в отдел ***, с месторабота- „***“, гр.
Плевен, ул. ***. Твърди се, че на ***г., е уведомила работодателя устно, а на
***г.- и с медицински документ, за настъпила ***, ведно с болничен лист.
Твърди се, че представител на работодателя е отказал да приеме
медицинските документи, които в последствие е изпратила по куриер. Твърди
се, че на същият ден на ищцата ѝ е връчено предизвестие за прекратяване на
трудовия договор. Твърди се, че трудовият ѝ договор е прекратен въз основа
на Заповед №***г., считано от същата дата, на основание чл. 328, ал.1, т. 5 от
КТ. Твърди се, че в заповедта за уволнение няма изложени мотиви и е
издадена в нарушение на нормата на чл.333 от КТ.

В заключение, моли съда да отмени Заповед №***, като
незаконосъобразна, да я възстанови на заеманата преди уволнението
длъжност, да осъди ответника да заплати обезщетение за времето, през което

е останала без работа, в резултат на незаконното уволнение, в размер на 1400лв, за периода ***-***г., ведно със законната лихва, считано от датата на ИМ, до окончателното ѝ изплащане, обезщетение в размер на ***, за неспазено предизвестие, ведно със законната лихва, считано от датата на ИМ, до окончателното ѝ изплащане и сумата от 85лв.- лихва за забава, върху обезщетението за оставане без работа, в резултат на незаконното уволнение, за периода ***-***г. /до датата на исковата молба/. Представят се писмени доказателства, по опис.

В срока за отговор, от страна на ответника, „***, чрез ***, е депозиран писмен отговор, с който се оспорват предявените иски, като неоснователни и недоказани. Твърди се, че е проведена екипна среща на *** „***“, обективирана в протокол от ***г. Твърди се, че в протокола е констатирано, че са налице депозирани жалби, от страна на родители /на деца във втори и в четвърти клас/ и класни ръководители, във връзка с изпълнени на служебните задължения от страна на ищцата, за грубо и неприемливо отношение към децата, изразяващо се в поставянето им в стресови ситуации при работата с тях, повишаване на тон, некачествено изпълнение на служебните задължения, изразяващо се в изготвени домашни работи с грешки и непълни домашни работи. Твърди се, че в протокола е отразено също, че са провеждани консултации с класни ръководители на децата. Отражено е също, за конкретно дете, което е отказало да посещава ***, поради лошо отношение на Ц. към него. Твърди се, че в протокола са обективирани и наблюдения на други преподаватели в *** на работата на Ц. и комуникацията ѝ с децата. Твърди се, че на проведената екипна среща, е взето единодушно решение, да връчване на предизвестие за прекратяване на трудовия договор с ищцата, поради липса на професионални и личностни качества за ефективно изпълнение с възложените ѝ задачи. Твърди се, че ищцата е запозната с изготвеният протокол от срещата и изложеното в протокола се явява мотиви на издадената заповед за прекратяване на трудовия ѝ договор. Оспорва се твърдението, че ищцата се ползва от закрилата по чл. 333 от КТ, Твърди се, че работодателят не е имал задължение да иска разрешения, тъй като от страна на ищцата не са представени своевременно каквито и да е документи. Оспорва се обстоятелството, изложено в ИМ, че на ***г., ищцата устно е уведомила работодателя за *** си. Посочва се, че на ***г, когато е връчено предизвестие за прекратяване на ТД, ищцата е била на работното си място.

Посочва се също, че издаденият БЛ е с диагноза „***“, от ***, представен на ***г. Оспорва се твърдението на ищцата, че медицинските документи, удостоверяващи ***, са представени на работодателя преди връчването на предизвестието за прекратяване на ТД и на самата заповед, с оглед нормата на чл. 313а от КТ. Оспорва се и иска по чл. 344, ал.1, т.3, вр. чл. 225, ал.1 от КТ. Претендират се разноски. Представят се писмени доказателства, по опис.

Съдът, като съобрази становището на страните, на основание закона и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

С определение №***г., е частично прекратено производството по делото, по предявеният иск с правно основание чл. 220, ал.1 от КТ, за заплащане на обезщетение в размер на ***, за неспазено предизвестие, поради оттегляне на иска. Определението е влязло в законна сила.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ.

С определение №***г., съдът е постановил за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че са се намирали в трудовоправни отношения, въз основа на сключен трудов №***г, по силата на който, ищцата е заемала длъжността „***“, в ***, гр. ***, с месторабота- „***“, гр. Плевен.

По делото се установява също, че на ищцата е връчено едномесечно предизвестие за прекратяване на трудовия й договор, на ***г., в 10,30ч, в което е посочено, че същият ще бъде прекратен, считано от ***г, на основание чл. 328, ал.1, т.5 от КТ. По делото се установява, че трудовия договора с ищцата е прекратен с оспорената заповед №***г, считано от същата дата, на основание чл. 328, ал.1, т.5 от КТ; като мотиви на заповедта е посочено: липса на качества на служителя за ефективно изпълняване на служебните задължения. Заповедта е връчена на ищцата на ***г.

По делото се установява факта на издаването на амбулаторен лист №***/***г, в 13,50 часа, с който е удостоверена *** на ищцата Ц.. Установява се също и факта на издаване на болничен лист №***/***г, с основна диагноза „***“, със срок на неработоспособността– ***г.-***г. По делото се установява също, че е проведено производство по обжалване на издаденият БЛ, като същият е потвърден с *** на ***. Съдът констатира също, съобразно представените с исковата молба- в заверено копие- л.25, 26 и в оригинал, плик за писма, ведно с електронно изявление от „***, че на ***г, в 17,16 часа, ищцата Ц. е изпратила до работодателя си- „***“ ***, гр. ***, по

неговото седалище и адрес на управление /съобразно отразеното в Търговски регистър/, издаденият ѝ амбулаторен лист №***/***г., описан по- горе. Изрично в издадената бележка за приемане на пратката от страна на куриера- л. 26, е упоменато съдържанието на пратката. Установява се също, че пратката е върната като невръчана, поради „грешен адрес“. По делото е представено също и резултат от медицински преглед, от ***г, който също удостоверява *** на ищцата. Съдът констатира, че в представеното по делото лично трудово досие на ищцата- в оригинал, тези медицински документи не се намират.

По делото, в о.с.з. е изслушана ищцата Ю.Ц. и са разпитани свидетелите ***– *** на ищцата, *** – роднина по *** на *** на ответното дружество и негов пълномощник и св. ***. Съдът, като прецени в съвкупност показанията на разпитаните свидетели, в т.ч. и тяхната евентуална заинтересованост, обясненията на ищцата и събраните писмени доказателства, изцяло кредитира показанията на св. М. ***, като логични, правдиви и последователни, кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства. От показанията на същия се установява, че *** на ***ата му е установена с медицински преглед на ***г, за който факт по делото са представени писмени доказателства. Установява се също, че на следващия ден- ***г, след връчване на предизвестие за прекратяване на трудовия договор на ищцата, същата е посетила отново лекар, за което е издаден посоченият по- горе амб. лист, удостоверяващ *** и болничен лист. Установява се също, че свидетелят, заедно със ***ата си- ищцата Ц., са посетили работното ѝ място, в гр. Плевен, с цел представяне на издадените медицински документи на работодателя, където е воден разговор със св. ***- като пълномощник на *** на дружеството. В тази връзка, св. *** също посочва, че ищцата е посетила *** заедно със ***а си, но е представила само болничен лист, в който не е отразена ***. Както бе посочено по- горе, издадените болничен лист и амбулаторен лист, са изпратени от страна на ищцата до нейният работодател, по куриер. В този смисъл, съдът не кредитира показанията на св. ***, като заинтересовани и нелогични. Съдът намира, че работодателя следва да се счита за уведомен за факта на *** на ищцата, най – късно с връчване на Решение на ЛКК №***г. /л. 66,67/, изпратено с писмо рег.№***г. до ответника, издадено по повод жалба против болничния лист на ищцата, в което решение изрично е посочено, че е установена ***. Доколкото същият е

упражнил правото си жалба- л.68, с вх. рег.№ ***/***г., съдът приема, че към момента на прекратяване на трудовия договор с ищцата, работодателят е надлежно уведомен за факта на *** на служителката. За пълнота следва да се посочи, че показанията на св. *** са неотносими към правния спор, доколкото е ирелевантно дали ищцата е споделила или не за своята *** с колектива.

При така установено от фактическа страна, съдът приема, че е налице нарушение на абсолютната закрила при уволнение, по чл. 333, ал.5 от КТ, съобразно която, *** работничка или служителка може да бъде уволнена с предизвестие, само на изрично посочените основания /по обективни причини/, сред които не попада хипотезата на чл. 328, ал.1, т.5 от КТ, на което основание е прекратен трудовият договор с ищцата. Само на това основание, издадената заповед за прекратяване на трудовия договор №***г. е незаконосъобразна и следва да бъде отменена. Съдът приема, че ищцата Ц. се е ползвала със специалната закрила по тази правна норма, с оглед приложението на нормата на чл. 313а от КТ, съобразно която, ***та работничка или служителка, се ползва правата по чл. 333, ал. 5, след удостоверяване на състоянието си пред работодателя с надлежен документ, издаден от компетентните здравни органи. По делото, както бе посочено по-горе,безспорно се установи, че работодателят е надлежно уведомен, чрез съответните медицински документи за състоянието на служителката, респ. най- късно до изтичане срока на предизвестieto, доколкото същото е отработено и трудовият договор е прекратен, считано от ***г. Следва да се посочи, че задължение за уведомяване по чл. 313а КТ, на ползващата се със закрила служителка възниква от момента, в който бъде известена от работодателя за такива факти, от които за нея настъпват и съответните права, като работодателят не може да се позове на игнориране на закрилата, в случай, че състоянието се удостовери в срока на предизвестieto, какъвто е и настоящия случай/в т. см. Решение №342/2.01.2013г. на ВКС по гр. д. №240/2012г., III г.о, постановено по реда на чл.290 от ГПК/. Поради личния характер на обстоятелството, служителката може да не иска ненужно да го разгласява само за да се ползва от другите права, посочени в чл. 313а КТ и затова задължението, свързано със закрилата по чл. 333, ал. 5 КТ възниква от момента, в който бъде известена от работодателя за такива факти- или в случая от момента на връчване на предизвестieto. /в т. см.Решение № 342 от

2.01.2013 г. на ВКС по гр. д. № 240/2012г. постановено по реда на чл. 290 от ГПК/. Както бе посочено по-горе, по делото се установи, че след връчване на предизвестие за прекратяване на трудовия договор, ищцата Ц. е предприела съответните действия по надлежно уведомяване на работодателя си за състоянието си на ***, както чрез лично връчване на медицински документи, така и чрез изпращането им по куриер. Факта, че пратката не е доставена, поради „грешен адрес“, въпреки че е изпратена по седалище и адрес на управление на дружеството, вписани в Търговски регистър /служебна справка от ТР/, не може да се тълкува във вреда на ищцата, респ. ответникът да черпи права от този факт. Следва да се посочи също, въпреки че оспорената заповед следва да бъде отменена само на основание нарушение нормата на чл. 333, ал.5 от КТ, че същата е незаконосъобразна и като немотивирана. Работодателят не е изложил каквито и да мотиви и не е посочил липсващите качества на Ц. за ефективно изпълнение на работата-чрез изброяването им, или като посочи начина, по който същата се справя с възложената работа- в т. см. ТР№4/01.02.2021г. на ВКС по тълк. д. №4/2017 г., ОСГК. В случая работодателят е възпроизвел нормата на чл. 328, ал.1, т.5 от КТ, без съответните уточнения, респ. без препращане към друг документ, в който да се съдържат мотивите на заповедта за уволнение, каквито твърдения има ответникът. Цитираният в отговора на ИМ протокол №***г, не е доведен до знанието на ищцата, по какъвто и да е начин, а заедно с това, в самата заповед не съществува препращане към него.

На основание гореизложеното, следва обжалваната Заповед №***г. на *** на ответното дружество, да бъде отменена като незаконосъобразна, а уволнението- признато за незаконно.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ.

С оглед изложеното по –горе, и с оглед изхода на главният иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ, съдът намира, че искането за възстановяването на ищеца на заемната от него преди уволнението длъжност е основателно и следва да бъде уважено, доколкото то предполага признаването на уволнението за незаконосъобразно. Правото на възстановяване е обусловено единствено от незаконността на уволнението. Следва ищцата Ю.Ц. да бъде възстановена на заемната от нея преди уволнението длъжност „***“, в „***“, гр. ***.

По исковете с правно основание чл.344, ал.1, т.3, вр. чл.225, ал.1 от КТ и чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

По делото, с протоколно определение от 10.***.201г, съдът е приел направеното изменение на иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3, вр. чл.225, ал.1 от КТ, като е приел същият за разглеждане за сумата от ***лв., за пълният шестмесечен период – ***-***г, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от дата на депозиране на исковата молба -13.08.2021г. Съдът намира, че няма пречка за едновременно изменение на периода и размерът на иска, доколкото изменението засяга период преди завеждане на исковата молба.– в т. см. Решение №215 от 8.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 166/2009г., IV г. о., по чл. 290 от ГПК.

По делото е изслушана и приета ССЕ, от заключението по която се установява следното: въз основа на сключеният трудов договор, ищцата е получавала месечно трудово възнаграждение от ***. и клас прослужено време от 0,6%. ВЛ е установило, че БТВ на ищцата, по смисъла на чл. 228 от КТ, за м. май. 2021г, е в размер на ***в. ВЛ е изчислило размерът на обезщетението, съобразно периода, посочен в ИМ- ***-***г- в размер на ***лв. ВЛ е дало заключение и за размерът на лихвата за забава, която е претендирана- за периода ***-***г, в размер на ***лв.

В с.з., при изслушване на ВЛ същото посочва, че размерът на обезщетението по чл. 225, ал.1 от КТ, за периода ***-***г., е в сумата от ***лв., при БТВ от ***лв.

Съобразно разпоредбата на чл.225, ал.1 от КТ, работникът има право на обезщетение за времето, през което е останал без работа, в следствие на незаконното уволнение, като в негова тежест е да докаже, че през съответния период не е получавал трудово възнаграждение по друг трудов договор, сключен след това. Видно от представената по делото служебна бележка от ***г от *** гр. Плевен, се установява, че ищцата Ц. е регистрирана като безработна, за периода 22.06.-***г.

С оглед на изложеното, съдът приема, че към датата на приключване на съдебното дирене, е установен факта на оставане без работа на ищцата, в резултат на незаконното уволнение, както и размерът на нейната претенция. Съдът намира, че искът за присъждане на обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ, е изцяло основателен, за периода ***-***г, в размер на сумата от ***лв и

следва да бъде уважен изцяло, ведно със законната лихва, считано от датата на ИМ, до окончателното ѝ изплащане.

Спрямо претенцията за заплащане на лихва за забава, по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 85лв.- лихва за забава, върху обезщетението за оставане без работа, в резултат на незаконното уволнение, за периода ***-***г. /до датата на исковата молба/, съдът намира, че същата е изцяло неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава. В случая, изискуемостта на вземането за обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ- в случай на уважаване на евентуалния иск, настъпва едва след присъждането му и влизане в сила на съдебното решение, респ. считано от датата на влизане в сила на решението, ответникът изпада в забава. В този смисъл, за посоченият от ищеца период ***-***г., не е съществувало вземането му за обезщетение за оставане без работа, в резултат от незаконно уволнение, още повече, че същото възниква след уважаване на главния конститутивен иск по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ, а още по- малко, ответникът да е изпаднал в забава.

С оглед изхода на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ПлРС сумата от общо 199,18лв,-. държавна такса, съобразно на уважената част от исковете и сумата от 120лв.-разноски за вещо лице.

Следва ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца и сумата от ***.- направени от него разноски, съразмерно на уважената част от исковете. С оглед изхода на спора, следва ищецът да бъде осъден да заплати на ответника сторените от него разноски, съразмерно на отхвърлената част от исковете – сумата от 162,50лв./ сумата е изчислена от съда, въз основа на общия размер на уговореното адв. възнаграждение, разпределено по равно за всеки от исковете/. Съдът счита, че следва да извърши прихващане на сумите и в полза на ищеца бъде присъдена сумата от ***лв. – разноски по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА, на основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ, УВОЛНЕНИЕТО на ЮЛ. Пл. Ц., ЕГН *****, от гр. Плевен, жк. ***, бл.***, вх.***, извършено със Заповед №***. на *** на ***, гр. ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. ***, №***, е***, представлявано от ***, за **НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ** същата като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА**.

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ, ЮЛ. ПЛ. Ц., ЕГН *****, от гр. Плевен, жк. ***, бл.***, вх.***, на заеманата от нея длъжност, преди уволнението – „***” към „***, гр. ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. ***, №***, е***, представлявано от ***- ***.

ОСЪЖДА, на основание чл.344, ал.1, т.1, вр. чл.225, ал.1 от КТ, „***, гр. ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. ***, №***, е***, представлявано от ***- ***, **ДА ЗАПЛАТИ НА** ЮЛ. ПЛ. Ц., ЕГН *****, от гр. Плевен, жк. ***, бл.***, вх.***, сумата от ***лв., съставляваща обезщетение, за времето през което е останал без работа, в следствие на незаконното уволнение, за периода ***-***г., ведно със законната лихва, считано от датата на ИМ13.08.2021г., до окончателното ѝ изплащане,

ОТХВЪРЛЯ, предявеният от ЮЛ. ПЛ. Ц., ЕГН *****, от гр. Плевен, жк. ***, бл.***, вх.***, против ***, гр. ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. ***, №***, е***, представлявано от ***- ***, **иск с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД**, за заплащане на сумата от **85лв.-** лихва за забава, за периода ***-***г. върху обезщетението за оставане без работа, в следствие на незаконното уволнение, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ***, гр. ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. ***, №***, е***, представлявано от ***- ***, **ДА ЗАПЛАТИ НА** ЮЛ. ПЛ. Ц., ЕГН *****, от гр. Плевен, жк. ***, бл.***, вх.***, сумата от ***лв.- разноси по делото, по компенсация.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, ***, гр. ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. ***, №***, е***, представлявано от ***- ***, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ПлРС, сумата от **199,18лв.-** държавна такса и сумата от **120лв.-** деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от съобщението, пред ПлОС.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____

